

Jeden chleb

sł. i mel.: ks. Stanisław Ziemiański, SI

1. Je - den Chleb, co zmie - nia się w Chry - stu - sa Cia - ło,
2. O Pa - ste - rzu zgro - madź w je - dnej swej ow - cza - rni
3. Na ra - mio - na swo - je weź o do - bry Pa - nie,

z wie - lu zia - ren psze - ni - cznych się ro - dzi.
za - błą - ka - ne o - wce, któ - re gi - ną,
Tych co sa - mi wró - cić już nie mo - gą.

Je - dno wi - no, co się Krwią Chry - stu - sa sta - ło
w je - den Ko - ściół zbierz na no - wo i przy - gar - nij,
Nie - chaj zje - dno - cze - nia cud się wie - lki sta - nie,

z so - ków wie - lu wi - nnych gron po - cho - dzi.
by - śmy je - dną sta - li się ro - dzi - ną!
Pro - wadź nas ku nie - bu wspó - lną dro - gą.

Jak ten chleb, co złą - czył zło - te zia - rna, tak niech mi - łość złą - czy nas o - fia - rna.

Jak ten kie - lich łą - czy kro - pel wie - le, tak nas Chry - ste w swo - im złącz Ko - ście - le.